

उपनिषदः परशताः विद्यन्ते । किन्तु ताः सर्वाः अपि न तुल्यमूल्यवन्तः सन्ति । तथापि उपनिषच्छाखासु प्रकृष्टेयं कठोपनिषद्, यतोऽस्यां कथारूपेण आत्मविद्या प्रतिपादिता अस्ति । आत्मविद्या विचारधारेयं वेदकालादारभ्य अभिवृद्धिं प्राप्ता दृश्यते । इयमेव तु उपनिषत्सु पल्लविता कुसुमिता फलिता च दृश्यते । अस्मिन् गद्यभागे कठोपनिषदः कथासारः प्रदर्श्यते ।

एकदा वाजश्रवसो नाम कश्चित् महात्मा सर्वस्वदक्षिणं नाम यज्ञमारभत । न खलु सः मोक्षकामः किन्तु कीर्तिकामः आसीत् । परप्रशंसामात्राभिलाषी सः जीर्णा आसन्नमरणाश्च धेनूः जनेभ्यः दातुमैच्छत् । तस्यासीत् कश्चन पुत्रो नचिकेता नाम । शुद्धाशयः सः यथाश्रुतं यथादृष्टं विश्वसन् पितरमुपगम्य पप्रच्छ-“तात, त्वं मां कस्मै यच्छसि”? इति । तस्य निष्कलङ्कस्य कुमारस्य एवं विधो विचार आसीत् । “पिता यागे सर्वस्वं यच्छति । सर्वस्वदक्षिणस्य यज्ञस्य अयमेव स्वभावः खलु । एवं चेत् पुत्रोऽपि पितुः सर्वस्वे अन्तर्भवति । तस्मात् अहमपि कस्मैचित् दातव्य एव ।” एवं चिन्तयन् सः पितरं पृष्ठवान्, “तात, मां कस्मै दास्यसि” इति । वक्रबुद्धिः पिता तु पुत्रः स्वमपहसति इत्याशङ्के । नचिकेताः प्रथमं पप्रच्छ । पिता तु मौनी बभूव । पुनरपि अपृच्छत् । पिता तथैव अतिष्ठत् । प्रश्नस्य पुनरावर्तनेन स पिता कुपितो भूत्वा “त्वामहं यमाय यच्छामि” इति पुत्रमवदत् ॥

शुद्धो नचिकेताः तृप्तोऽभवत् । सः पितुर्वचनम् अनुसृत्य यमपुरम् अगच्छत् । तस्मिन्नवसरे यमस्तत्र नासीत् । नचिकेता यमस्यागमनं प्रतीक्षमाणः तिस्रः रात्रीः तत्रैव भक्ष्यपेयरहितः उवास । यदा यमः प्रत्यवर्तत तदा स्वगृहे कश्चन राजकुमारं अनशनपानं स्थितं ददर्श । धर्मराजः यमः अपराधबोधेन तस्मै त्रीन् वरान् दातुमुद्यतः अभवत् । कुमारस्तु यमस्यौदार्यं स्वीचक्रे ।

सः प्रथमेन वरेण इहलोकसौभाग्यसाधुकं पितृप्रसादं प्रार्थितवान् । द्वितीयेन वरेण परलोकसौभाग्यदायकम् अग्निञ्च अभ्यर्थितवान् । प्रीतः धर्मराजः वरद्वयम् तस्मै दत्तवान् । अन्ते यदा सः तृतीयेन वरेण अध्यात्मविद्याम् अभ्यर्थयामास, तदा यमः वरममुं नाङ्गीकृतवान् । परन्तु धर्मराजः तस्य अध्यात्मविद्यायां दृढविश्वासम् अभिरुचिं च ज्ञात्वा, सुप्रीतेन मनसा तां विद्यामनुगृहीतवान् । एवं नचिकेताः यमस्यानुग्रहेण अध्यात्मविद्यां प्राप्तवान् ।

अभ्यासः

I. कठिनशब्दार्थः-

1. शाखा - branches	2. पल्लवितः - budding
3. कीर्तिकामः – who have desire	4. प्रशंसा – praise
5. सर्वस्वं - entire	6. स्वभावः - nature
7. मौनी – the person who is silent	8. प्रसादः – bliss
9. तृप्तः – the person who is satisfied	10. पेयम् - drinkable
11. अध्यात्मविद्या – Study of Philosophy	12. वराः – boons
13. औदार्यम् – generous	14. धर्मराजः – lord Yama
15. प्रतीक्षमाणः – the person who is eagerly waiting	

II. अधो लिखितानां प्रश्नानाम् उत्तरं दीयताम्-

1. उपनिषदः कति विद्यन्ते ?
2. कस्यां उपनिषदि कथारूपेण आत्मविद्या प्रतिपादिता अस्ति ?
3. वाजश्रवसः किं यज्ञम् आरभत ?
4. वाजश्रवसस्य पुत्रः कः ?
5. नचिकेताः पितरमुपगम्य किं पप्रच्छ ?
6. वाजश्रवसः कीदृशीः धेनूः जनेभ्यः दातुमैच्छत् ?

7. वाजश्रवसः स्वपुत्रं कस्मै दातुम् इष्टवान् ?
8. नचिकेतः पितुर्वचनम् अनुसृत्य कुत्र अगच्छत् ?
9. नचिकेतः कति रात्रीः यमस्य आगमनं प्रतीक्षमाणः उवास ?
10. यमः अपराधबोधेन नचिकेताय किं दातुम् उद्युक्तः अभवत् ?
11. नचिकेतः प्रथमेन वरेण किं प्रार्थितवान् ?
12. नचिकेतस्य द्वितीयः वरः कः?
13. नचिकेतः तृतीयेन वरेण किम् अभ्यर्थयामास?
14. नचिकेतः यमस्यानुग्रहेण किं प्राप्तवान् ?

III. सविस्तरम् उत्तरं लिखत -

1. वाजश्रवसः नचिकेतयोः सम्भाषणं कथानुसारं लिखत ।
2. नचिकेतस्य वरप्राप्तिं यथाग्रन्थं लिखत ।

IV. उचितं क्रियापदं कोष्ठात् चित्वा लिखत-

1. सः जीर्णाः आसन्नमरणांश्च धेनूः जनेभ्यः दातुम् _____ (ऐच्छत्, आसीत्)
2. सः यथाश्रुतं यथादृष्टं विश्वसन् पितरम् उपगम्य _____ (यच्छसि, पप्रच्छ)
3. पिता यागे सर्वस्वं _____ (यच्छति, यच्छसि)
4. सः पितुर्वचनम् अनुसृत्य यमपुरम् _____ (अभवत्, अगच्छत्)
5. यमः स्वगृहे कञ्चन राजकुमारं अनशनपानं स्थितं _____ (स्वीचक्रे, ददर्श)

V. आम् अथवा न इति लिखत-

1. नचिकेता सर्वस्वदक्षिणं नाम यज्ञमारभत _____
2. वाजश्रवसः पुत्रः नचिकेताः _____

3. पिता यागे सर्वस्वं यच्छति _____
4. पितुर्वचनम् अनुसृत्य स्वर्गम् अगच्छत् _____
5. धर्मराजः तस्मै त्रीन् वरान् दातुम् उद्यतः अभवत् _____

पाठ्यप्रश्नातिरिक्ताः ज्ञातव्यविषयाः

कठोपनिषत् प्रमुखासु दशसु उपनिषत्सु अन्यतमा । कठोपनिषदः काठकोपनिषदित्यपि नाम वर्तते । कृष्णयजुर्वेदीया इयम् उपनिषत् । अस्याम् उपनिषदि अध्यायद्वयं वर्तते । प्रत्येकस्मिन् अपि अध्याये तिस्रः वल्लयः विद्यन्ते । यम-नचिकेतसोः संवादरूपेण इयम् उपनिषद् वर्तते ।

उपनिषदः वैशिष्ट्यम्

प्रत्येकस्मिन् उपनिषदि अपि ब्रह्मज्ञानविषयः एव विवृतः अस्ति चेदपि सर्वस्मिन् अपि नावीन्यं सौन्दर्यञ्च परिदृश्यते । कठोपनिषदः वैशिष्ट्यं नाम अत्र विद्यमाना लघुकथा । कथा सा न वा महत्त्वपूर्णा न वा चित्ताकर्षिका ।

किन्तु अत्र चित्रितः कथानायकः अविस्मरणीयः विद्यते । नायकः बालः नचिकेताः षड्वर्षीयमात्रः । तदीया श्रद्धा, पितृभक्तिः, निर्भयत्वम्, इन्द्रियनिग्रहः, शान्तवृत्तिः, ज्ञानपिपासा, निर्मोहः, सत्यधृतिश्च अपूर्वा एव । ब्रह्मज्ञानम् अपेक्षितवतः नचिकेतसः मनोपरिवर्तनाय यमः सकलैश्वर्यं दातुम् उद्युक्तः जातः । किन्तु तत्सर्वं सम्पूर्णतया निराकृतवान् नचिकेताः । न वित्तेन तर्पणीयो मनुष्यः इत्येतस्याः उक्तेः उदाहरणरूपः जातः । ब्रह्मज्ञानस्य प्राप्तये कीदृशी दृढा त्यागबुद्धिः अपेक्षिता इति दर्शयति ।

Weblinks :

1. <https://sa.in.wikipedia.org/wiki/कठोपनिषत्>
2. <https://en.in.wikipedia.org/wiki/Nachiketa>

व्याकरण-अभ्यास: - 7

धातु: – आत्मनेपदी – लृट् (Future Tense)

सेव् – to serve

पुरुषः (Person)	एकवचनम् (Singular)	द्विवचनम् (Dual)	बहुवचनम् (Plural)
प्रथमपुरुषः (I Person)	सेविष्यते	सेविष्येते	सेविष्यन्ते
मध्यमपुरुषः (II Person)	सेविष्यसे	सेविष्येथे	सेविष्यध्वे
उत्तमपुरुषः (III Person)	सेविष्ये	सेविष्यावहे	सेविष्यामहे

यत् – to try

पुरुषः (Person)	एकवचनम् (Singular)	द्विवचनम् (Dual)	बहुवचनम् (Plural)
प्रथमपुरुषः (I Person)	यतिष्यते	यतिष्येते	यतिष्यन्ते
मध्यमपुरुषः (II Person)	यतिष्यसे	यतिष्येथे	यतिष्यध्वे
उत्तमपुरुषः (III Person)	यतिष्ये	यतिष्यावहे	यतिष्यामहे

मुद् (मोद्) – to please

पुरुषः (Person)	एकवचनम् (Singular)	द्विवचनम् (Dual)	बहुवचनम् (Plural)
प्रथमपुरुषः (I Person)	मोदिष्यते	मोदिष्येते	मोदिष्यन्ते
मध्यमपुरुषः (II Person)	मोदिष्यसे	मोदिष्येथे	मोदिष्यध्वे
उत्तमपुरुषः (III Person)	मोदिष्ये	मोदिष्यावहे	मोदिष्यामहे

अनुच्छेदलेखनम् - 7

(Comprehension - 7)

एकस्मिन् नगरे चण्डो नाम नृपतिः प्रतिवसति स्म । तस्य पुत्राः वानरक्रीडारताः वानरयूथं नित्यमेव विविधैः भोज्यपदार्थैः पुष्टिं नयन्ति स्म । तस्मिन् राजगृहे बालबाहनयोग्यं मेषयूथम् आसीत् । तेषां मेषाणां मध्ये एकः मेषः जिह्वालोलुपतया अहर्निशं महानसं प्रविश्य यत् पश्यति तद् भक्षयति, ते च सूपकाराः यत्किञ्चित् काष्ठं मृण्मयं भाजनं कांस्यताम्रं पात्रं वा पश्यति तेन तम् आशु ताडयन्ति स्म ॥

प्रश्नाः-

1. राजपुत्राः प्रासादे कैः सह क्रीडन्ति स्म ?
2. राजपुत्राः वानरयूथं कैः पुष्टिं नयन्ति स्म ?
3. राजगृहे बालबाहनयोग्यं किम् आसीत् ?
4. कः जिह्वालोलुपतया महानसं प्रविष्टः?
5. के मेषम् आशु ताडयन्ति स्म ?

अनुवादः - 7

(Translation - 7)

आसीत् कश्चित् नन्दनामा नृपः । तस्य दश पुत्राः आसन् । तेषु दशमः नन्दस्य एव पुत्रः चन्द्रगुप्तः आसीत् । सः शौर्यं, शीलं, चातुर्यादिगुणैः नवसु भ्रातृषु श्रेष्ठतमः अभवत् । स एकदा देशान्तरात् प्रेषितं पञ्जरस्थं सिंहं दृष्ट्वा नन्दम् अलिखत् –“तव राज्ये यः पञ्जरभङ्गं विना सिंहं बहिः कर्तुम् समर्थः भवति” ? इति । एतच्छ्रुत्वा सर्वे सभासदः मौनी बभूवुः । तदा बालकः चन्द्रगुप्तः –“अहं पञ्जरभङ्गं विना सिंहं निष्कासयामि” इति अवदत् । ततः इन्धनानि आदाय पञ्जरं परितः अरक्षत् । तानि अग्निना प्रज्वलयामास । अग्नेः तापेन सिंह अद्रवत्, पञ्जरात् बहिः अभवत् । एतद्दृष्ट्वा सर्वे तं प्रशंसाम् अकुर्वन् ॥

